

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ О ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања, потписан у Сеулу, 8. септембра 2023. године, у оригиналу на српском, корејском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЋУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ
О ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА**

Влада Републике Србије и Влада Републике Кореје (у даљем тексту: Стране уговорнице),

У жељи да створе повољне услове за већа улагања од стране улагача државе једне Стране уговорнице на територији државе друге Стране уговорнице, засноване на принципима равноправности и узајамне користи,

Препознајући да ће подстицање и заштита улагања на основу овог споразума допринети унапређењу индивидуалних пословних иницијатива и побољшати просперитет у обе државе, и

У жељи да се ови циљеви остваре на начин који је у складу са заштитом здравља, безбедности и животне средине и подстицање заштите потрошача и међународно признатих права радника, узимајући у обзир потребу да се обезбеди постизање легитимних владиних циљева за подстицање одрживог развоја;

Споразумеле су се о следећем:

Дефиниције

Члан 1.

У смислу овог споразума:

1. „улагање” значи сваку врсту имовине на територији државе једне Стране уговорнице, у власништву или под контролом улагача државе друге Стране уговорнице, под условом да је улагање извршено у складу са њеним законима и прописима и обухвата посебно, мада не и искључиво следеће облике:

(а) привредно друштво (правно лице или други субјект основан и организован у складу са националним прописима државе Стране уговорнице, без обзира да ли је основано ради остваривања профита или не, као и без обзира да ли је у приватном или државном власништву или је контролисано од стране државе, и обухвата корпорације, трустове, партнерство, предузетништво, огранак, заједнички подухват, удружење или организацију);

(б) удео, акције и друге облике учешћа у привредном друштву;

(ц) обвезнице, менице и друге дужничке хартије од вредности и зајмове;

- (д) фјучерсе, опције и друге деривате;
- (е) кључ у руке, изградња, управљање, производња, концесије, подела прихода, јавно-приватно партнерство и друге сличне уговоре закључене у складу са националним законодавством државе Стране уговорнице на чијој територији се врши улагање;
- (ф) новчана потраживања повезана са улагањем по основу уговора о кредиту;
- (г) права интелектуалне својине;
- (х) лиценце, одобрења, дозволе и слична права додељена у складу са националним законодавством;
- (и) другу материјалну и нематеријалну, покретну и непокретну имовину и повезана стварна права, као што су закуп, хипотека, јемство и залога. За већу сигурност, удео на тржишту, приступ тржишту, очекивани добитак и могућност за остваривање профита нису сами по себи улагање;

У смислу овог споразума, израз „улагање” не значи:

- (а) новчано потраживање које проистиче искључиво из комерцијалне продаје робе и услуга, осим ако је реч о зајму који има карактеристике улагања;
- (б) налог или пресуда донета у судском или управном поступку.

Да би се сматрала улагањем, имовина мора имати карактеристике улагања, као што је ангажовање капитала или других средстава, очекивање остваривања добити или користи или преузимање ризика.

2. Израз „улагач” значи свако физичко и правно лице државе једне Стране уговорнице које улаже на територији државе друге Стране уговорнице:

(а) физичко лице је лице које има држављанство државе једне Стране уговорнице, у складу са њеним националним законодавством. Физичко лице које има двојно држављанство, сматраће се држављанином државе оне Стране уговорнице чије је држављанство доминантно и ефективно; и

(б) правно лице је било које лице, основано ради остваривања профита или не, као што су привредно друштво, јавна установа, орган, фондација, партнерство, фирма, организација, корпорација или удружење основано или на други начин организовано у складу са законима и прописима државе једне Стране уговорнице на територији државе те Стране уговорнице.

3. Израз „приходи” значи новчани износ који доноси улагање и обухвата, посебно, али не и искључиво, профит, капиталну добит, дивиденду, камату, накнаду по основу права интелектуалне својине и друге сличне накнаде које произилазе из улагања.

4. Израз „територија” значи:

- (а) У односу на Републику Србију:

Територију над којом Република Србија врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим националним законодавством и међународним правом.

- (б) У односу на Републику Кореју:

Копнени, поморски и ваздушни простор над којим Република Кореја има суверенитет, и поморска подручја, укључујући морско дно и подземље у близини и изван спољне границе територијалног мора над којим Република

Кореја може вршити суверена права или јурисдикцију у складу са својим националним законодавством и међународним правом.

5. „слободна конвертибилна валута” значи било која валута коју Међународни монетарни фонд одређује у складу са одредбама Статута Међународног монетарног фонда и његових амандмана.

6. „финансијска услуга” значи било коју услугу финансијске природе. Финансијска услуга обухвата све врсте осигурања и услуга у вези са осигурањем, банкарске и друге финансијске услуге, као и споредну и помоћну услугу финансијске природе.

Подстицање и заштита улагања

Члан 2.

1. Свака Страна уговорница ће подстицати и стварати повољне услове за улагаче државе друге Стране уговорнице да улажу на територији њене државе и дозвољаваће таква улагања у складу са својим националним законодавством.

2. Свака Страна уговорница ће, у односу на улагања улагача државе друге Стране уговорнице гарантовати, у складу са међународним обичајним правом, правичан и једнак третман и пуну заштиту и безбедност на територији њене државе.

3. Ради веће сигурности, став 2. овог члана прописује минимални стандард међународног обичајног права као минимални стандард поступања према странцима који се даје улагањима улагача државе друге Стране уговорнице. Концепти „правичног и једнаког третмана” и „пуне заштите и безбедности” додатно не захтевају третман који је повољнији од онога који се захтева тим стандардом и њиме се не стварају додатна материјална права. Обавезе из става 2. обезбеђују:

(а) „правичан и једнак третман” који обухвата обавезу да се не ускраћује правда у кривичним, грађанским или административним судским поступцима у складу са принципом правилног поступања који је садржан у главним правним системима света; и

(б) „пуну заштиту и безбедност” који захтева од сваке Стране уговорнице да обезбеди ниво заштите политике, у складу са међународним обичајним правом.

4. Утврђивање да ли је дошло до повреде друге одредбе овог споразума или другог међународног споразума не представља повреду овог члана.

5. Ниједна Страна уговорница неће предузимати било какве неразумне и дискриминаторне мере усмерене на управљање, одржавање, коришћење, уживање и располагање улагањем од стране улагача државе друге Стране уговорнице, или наметати неразумне или дискриминаторне мере на улагања улагача државе друге Стране уговорнице које се односе на одлуке локалне самоуправе, трансфер технологије, или захтеве извозних перформанси.

Третман улагања

Члан 3.

1. Свака Страна уговорница ће на територији своје државе обезбедити улагачима државе друге Стране уговорнице у погледу управљања, одржавања, коришћења, уживања и располагања улагањем, третман који је једнако повољан као третман који се обезбеђује, у датим околностима, улагачима своје државе (у даљем тексту: национални третман) или улагањима улагача трећих

држава (у даљем тексту: третман најповлашћеније нације), зависно од тога који је повољнији.

2. Свака Страна уговорница ће, у складу са њеним националним законодавством, обезбедити на територији своје државе, улагањима државе друге Стране уговорнице, у погледу управљања, одржавања, коришћења, уживања или располагања њиховим улагањима, третман који је једнако повољан као третман који додељује улагањима улагача своје државе (национални третман) или улагањима улагача трећих земаља (третман најповлашћеније нације), зависно од тога који је повољнији.

3. Национални третман и третман најповлашћеније нације из ст. 1. и 2. овог члана не примењује се на:

(а) јавне набавке; или

(б) субвенције или зајмове, укључујући владину кредитну подршку, гаранције и осигурање.

4. Третман најповлашћеније нације из ст. 1. и 2. овог члана не односи се на привилегије које Страна уговорница обезбеђује улагачима трећих држава у оквиру свог садашњег или будућег чланства или повезаности у царинској или економској унији, монетарној унији, на заједничком тржишту или зони слободне трговине или на основу сличног међународног споразума којим се оснивају овакве уније или други облици регионалне сарадње или на основу међународног споразума или аранжмана који се у целости или делимично односе на опорезивање.

5. Ради веће сигурности, третман најповлашћеније нације из ст. 1. и 2. овог члана не примењује се на члан 13. овог споразума.

Накнада губитака

Члан 4.

1. Страна уговорница, на територији чије државе улагачи државе друге Стране уговорнице претрпе штету, услед рата или другог оружаног сукоба, ванредног стања, побуне, нереда, устанка или друге сличне ситуације, обезбедиће у погледу накнаде, обештећења, повраћаја или другог начина накнаде штете, улагачима државе друге Стране уговорнице третман који је једнако повољан као третман који та Страна уговорница даје улагачима своје државе или улагачима било које треће државе.

2. Независно од одредбе става 1. овог члана, улагачима државе једне Стране уговорнице који, у било којој од ситуација наведених у том ставу, претрпе штету на територији државе друге Стране уговорнице, која је последица:

(а) заплене имовине која им припада, од стране надлежних органа државе друге Стране уговорнице, или

(б) уништавања њихове имовине од стране надлежних органа државе друге Стране уговорнице, а које није последица оружаног сукоба и није било неопходно услед настале ситуације,

обезбедиће се повраћај или надокнада, или обоје, за претрпљену штету. Правична и одговарајућа накнада обезбедиће се без одлагања, у складу са чланом 5. овог споразума, *mutatis mutandis*.

Експропријација

Члан 5.

1. Улагања улагача државе било које Стране уговорнице неће бити експроприсана или национализована, директно или индиректно мерама по дејству једнаким национализацији или експропријацији (у даљем тексту: експропријација) на територији државе друге Стране уговорнице, осим:
 - (а) у јавном интересу;
 - (б) на недискриминаторној основи;
 - (ц) уз одговарајућу надокнаду која ће се извршити без одлагања; и
 - (д) у складу са законом.
2. Накнада из става 1. овог члана ће бити:
 - (а) исплаћена без одлагања;
 - (б) једнака тржишној вредности експроприсаног улагања каква је била непосредно пре експропријације (датум експропријације);
 - (ц) без утицаја на било какву промену вредности која се догодила јер је намеравана експропријација била позната раније; и
 - (д) ефикасно реализована и слободно преносива.
3. Ако је тржишна вредност умањена у конвертибилној валути, надокнада из става 1. тачка (ц) овог члана неће бити мања од тржишне вредности на дан експропријације, уз разумну комерцијалну камату, обрачунату од дана експропријације до дана плаћања.
4. Ако је тржишна вредност умањена у валути која није конвертибилна, надокнада из става 1. тачка (ц) овог члана претворена у валуту плаћања, по тржишном курсу који преовлађује на дан плаћања, неће бити мања од:
 - (а) тржишне вредности, претворене у конвертибилну валуту по тржишној стопи која преовлађује на дан експропријације, и
 - (б) камате, по комерцијално разумној стопи за ту слободну конвертибилну валуту, обрачунату од дана када је извршена експропријација до дана плаћања.
5. Оштећени улагач државе једне Стране уговорнице има право на хитно решавање његовог предмета од стране судског или другог независног органа државе друге Стране уговорнице и на вредновање његовог улагања у складу са принципима наведеним у овом члану.
6. Овај члан се не односи на издавање обавезних дозвола за права интелектуалне својине у складу са Споразумом о трговинским аспектима права интелектуалне својине Светске трговинске организације (ТРИПС Споразум).
7. Овај члан ће се тумачити у складу са Анексима уз овај споразум.

Трансфери

Члан 6.

1. Свака Страна уговорница ће гарантовати улагачима државе друге Стране уговорнице слободан трансфер новчаних износа који се односе на њихова улагања, на и са територије њене државе. Ови трансфери обухватају посебно, мада не искључиво:

- (а) уложени капитал и додатна средстава за одржавање или повећање уложених средстава;
 - (б) средства добијена од улагања и, обухватају посебно, мада не искључиво добит, камату, капиталну добит, дивиденду, накнаду за ауторска права и друге накнаде;
 - (ц) плаћања извршена на основу уговора, укључујући уговоре о кредиту;
 - (д) приходе од укупне или делимичне продаје или ликвидације улагања;
 - (е) износе накнада исплаћених на основу чл. 4. и 5. овог споразума;
 - (ф) плаћања на основу одлука проистеклих из решавања спорова у смислу овог споразума;
 - (г) зараде и друге накнаде запослених у вези са улагањем.
2. Сви трансфери из овог споразума се врше у конвертибилној валути, без ограничења и одлагања, по званичном курсу који се примењује на дан трансфера на територији државе Стране уговорнице где се улагање реализује.
3. Независно од ст. 1. и 2. овог члана, Страна уговорница може, на основу својих националних закона, у доброј вери и на праведан и недискриминаторан начин, одложити или спречити трансфер у вези са:
- (а) ликвидацијом, стечајем или заштитом права поверилаца;
 - (б) издавањем, трговином или пословањем са хартијама од вредности;
 - (ц) кривичним или прекршајним казнама;
 - (д) финансијским извештавањем или чувањем евиденција о трансферима, када је неопходно ради помоћи у спровођењу закона или помоћи финансијским институцијама, или
 - (е) обезбеђењем извршења налога или пресуда у судском или управном поступку.
4. Страна уговорница може усвојити или наставити да примењује мере које нису у складу са њеним обавезама из ст. 1. и 2. овог члана:
- (а) у случају озбиљног поремећаја платног биланса и спољних финансијских тешкоћа или њиховог превазилажења; или
 - (б) у случају када, под изузетним околностима, кретање капитала узрокује или може да проузрокује озбиљне тешкоће по макроекономско управљање, посебно монетарну политику и политику девизног курса.
5. Мере наведене у ставу 4. овог члана:
- (а) неће трајати дуже од годину дана, осим ако, у изузетним ситуацијама, једна Страна уговорница намерава да продужи дејство ових мера, о чему ће унапред консултовати другу Страну уговорницу у погледу предложеног продужења мере и начина њене примене;
 - (б) биће у складу са одредбама Статута Међународног монетарног фонда;
 - (ц) неће бити дискриминаторне;

- (д) неће премашити обим који је неопходан да би се превазишле околности утврђене у ставу 4. овог члана;
- (е) биће привремене и престаће чим то дозволе услови;
- (ф) неће имати за циљ заплону;
- (г) без одлагања ће бити саопштене другој Страни уговорници;
- (х) неће конституисати двоструки или вишеструки девизни курс;
- (и) неће ограничити плаћање или трансфер за текуће трансакције, осим ако је увођење мере у складу са процедурама садржаним у одредбама Статута Међународног монетарног фонда; и
- (ј) неће ограничавати плаћање или трансфер у вези са директним страним улагањем.

Пренос права

Члан 7.

1. Ако Страна уговорница или овлашћена институција њене државе изврши свом улагачу плаћање по основу обештећења, гаранције или уговора о осигурању коју је дала за улагање на територији државе друге Стране уговорнице, друга Страна уговорница ће признати:

- (а) суброгацију свих права и потраживања улагача те Стране уговорнице или овлашћене институције њене државе; и
- (б) право Стране уговорнице или овлашћене институције њене државе да на основу суброгације остварује таква права или реализује таква потраживања у истој мери као обештећени улагач.

2. Улагачу из става 1. овог члана биће онемогућено да врши права и потраживања у висини која произлазе из суброгације.

3. Суброгација у права и обавезе осигураног улагача односи се и на трансфер плаћања који се врши у складу са чланом 6. овог споразума.

Транспарентност

Члан 8.

1. Свака Страна уговорница ће обезбедити да се национални закони, прописи, процедуре, опште управне и судске одлуке, као и међународни споразуми који могу утицати на примену овог споразума, благовремено објављују или на други начин учине јавно доступним. Када Страна уговорница утврђује политику која није уређена законима, прописима или на други начин наведен у овом ставу, а може утицати на примену овог споразума, обезбедиће њено објављивање или је на други начин учинити јавно доступном.

2. Свака Страна уговорница ће без одлагања одговорити на одређено питање и, по захтеву, обезбедити информацију другој Страни уговорници у погледу материје из става 1. овог члана.

3. Одредбе овог споразума не спречавају Страну уговорницу да захтева од улагача или улагања државе друге Стране уговорнице да обезбеди информације у вези са улагањем искључиво за информативне или статистичке сврхе. Овај споразум не обавезује Страну уговорницу да достави или дозволи приступ:

(а) информацијама у вези финансијских послова и рачуна појединих клијената, одређених улагача или улагања; или

(б) поверљивој или власничкој информацији, укључујући информацију која се тиче одређеног улагача или улагања чије би објављивање ометало спровођење закона или је у супротности са законима којима се штити поверљивост информација или би угрозила легитимне пословне интересе одређеног привредног друштва или појединца.

Улазак и боравак особља

Члан 9.

Страна уговорница ће, у складу са националним законодавством којим се уређује улазак и боравак странаца, дозволити физичким лицима која су улагачи државе друге Стране уговорнице и особљу, запосленом код улагача те друге Стране уговорнице, да уђу и остану на њеној територији у сврху бављења активностима везаним за улагање.

Здравље, безбедност и мере заштите животне средине

Члан 10.

Стране уговорнице су сагласне да се улагања неће подстицати умањењем мера које се односе на здравље, безбедност или заштиту животне средине. Сходно томе, Страна уговорница се неће одрећи или на други начин одступити, или понудити одрицање или на други начин одступање од таквих мера да би подстакла улагања на територији њене државе.

Друштвена одговорност

Члан 11.

Свака Страна уговорница ће подстицати привредна друштва, која послују на територији њене државе, да у оквиру свог пословања и унутрашње политике добровољно примене међународно признате стандарде друштвено одговорног пословања које су Стране уговорнице одобриле или подржале. Ови принципи односе се на питања као што су рад, животна средина, људска права и борба против корупције.

Решавања спорова између Страна уговорница

Члан 12.

1. Спорови између Страна уговорница у вези са тумачењем или применом овог споразума решаваће се, по могућности, консултацијама и преговорима.

2. Ако се спор не може решити у року од стоосамдесет (180) дана од дана када је примљен писани захтев за решавање, он ће, на захтев једне Стране уговорнице, бити поднет ад хос арбитражном суду у складу да одредбама овог члана.

3. Тај ад хос Арбитражни суд ће се конституисати за сваки појединачни случај, на следећи начин: у року од шездесет (60) дана од дана пријема писменог захтева за арбитражу, свака Страна уговорница ће именовати по једног члана ад хос Арбитражног суда. Ова два члана ће потом изабрати трећег члана - држављанина треће земље који ће уз сагласност обе Стране уговорнице, бити именован за председника ад хос арбитражног суда. Председник ће бити изабран у року од шездесет (60) дана од дана именовања прва два члана.

4. Ако се у роковима утврђеним у ставу 3. овог члана не изврше неопходна именовања, свака Страна уговорница може затражити од председника Међународног суда правде да обави потребна именовања. Ако је председник Међународног суда правде држављанин државе једне или друге Стране уговорнице, или ако је на други начин спречен да обави ову функцију, затражиће се од потпредседника Међународног суда правде да изврши потребна именовања. Ако је потпредседник Међународног суда правде држављанин државе једне или друге Стране уговорнице, или ако је и он спречен да обави ову функцију, следећи по старешинству члан Међународног суда правде, који није држављанин државе ниједне од Страна уговорница, биће позван да изврши потребна именовања.

5. *Ad hoc* Арбитражни суд доноси одлуке већином гласова. Одлуке су коначне и обавезујуће за обе Стране уговорнице.

6. Арбитражни суд утврђује свој начин рада.

7. Свака Страна уговорница ће сносити трошкове учешћа свог арбитра и својих представника у арбитражном поступку. Трошкове председника и преостале трошкове подједнако ће сносити обе Стране уговорнице. *Ad hoc* Арбитражни суд може својом одлуком наложити да једна Страна уговорница сноси већи део трошкова и оваква одлука ће бити обавезујућа за обе Стране уговорнице.

Решавање спорова између Стране уговорнице и улагача друге Стране уговорнице

Члан 13.

1. Овај члан се примењује на спорове између једне Стране уговорнице и улагача државе друге Стране уговорнице у вези са наводним кршењем обавеза друге Стране уговорнице по основу овог споразума, које за последицу има наношење штете или губитка улагачу или његовом улагању.

2. Овај члан се не примењује на чл. 10. и 11. овог споразума.

3. Ови спорови решаваће се, уколико је могуће, преговорима и консултацијама. Уколико се тако не могу решити у року од стоосамдесет (180) дана од дана пријема писменог захтева за покретање спора, улагач може изабрати да поднесе спор на решавање, у смислу тачке 6. овог члана:

- (a) надлежном суду или управном органу државе Стране уговорнице на територији чије државе је извршено улагање;
- (б) арбитражи у складу са одредбама:
 - (i) Конвенције о решавању инвестиционих спорова између држава и држављана других држава (*ICSID* Конвенција);
 - (ii) Правила додатних олакшица Међународног центра за решавање инвестиционих спорова (Правила додатних олакшица *ICSID*-а), ако је за обе стране Стране уговорнице могућа примена Правила додатних олакшица *ICSID*-а;
 - (iii) *ad hoc* арбитражном суду састављеном од три члана, основаном у складу са Арбитражним правилима Комисије Уједињених нација за трговинско право (*UNCITRAL*); или
 - (iv) другој арбитражној институцији или по другим арбитражним правилима уколико постоји сагласност обе Стране уговорнице.

- (ц) Осим ако се Стране уговорнице другачије не договоре, правила Комисије Уједињених нација за међународно трговинско право о транспарентности у арбитражама између улагача и државе („*UNCITRAL* Правила о транспарентности“) неће се примењивати на арбитраже покренуте у складу са чланом 13. став 3. тачка (б) подтачка (3) овог споразума.

4. Стране уговорнице су сагласне да се спор може поднети међународној арбитражи у складу са процедурама прописаним у овом споразуму. Сагласност и подношење захтева за арбитражу, у складу са овим чланом треба да испуњавају услове:

- (а) Поглавља II *ICSID* Конвенције (надлежност Центра) и Правила додатних олакшица *ICSID*-а у погледу писмене сагласности Страна у спору; и
- (б) Члана II Конвенције о признавању и извршењу страних арбитражних одлука (у даљем тексту: Њујоршка конвенција) за споразуме у писаној форми.

5. Избор улагача да покрене спор на решавање пред судом или управним органом државе Стране уговорнице у односу на коју покреће спор, или у складу са арбитражним механизмом предвиђеним ставом 3. овог члана, је коначан.

6. Независно од става 5. овог члана, Страна уговорница може, у току арбитражног поступка, поднети судовима опште надлежности или управним судовима захтев за изрицање привремене мере ради заштите својих права и интереса, који не садржи накнаду штете, у складу са одредбама става 3. тачке (б) овог члана, до доношења коначне одлуке арбитражног суда.

7. Страна уговорница може поднети захтев за арбитражу у року од деведесет (90) дана од дана пријема обавештења о намери да се спор поднесе арбитражи. Писмено обавештење о намери да се спор поднесе арбитражи садржи:

- (а) име и адресу подносиоца захтева и, када се захтев подноси у име привредног друштва, назив, адресу и место његовог оснивања;
- (б) за сваки захтев, навођење одредбе овог споразума за коју сматра да је прекршена или друге релевантне одредбе;
- (ц) опис правног и фактичког основа тужбе; и
- (д) одштетни захтев, укључујући приближан износ накнаде који се тражи.

8. Спор се подноси арбитражи најкасније у року од три (3) године од дана када је улагач први пут стекао или би требало да стекне сазнање о догађајима који су разлог спора.

9. Одредбе друге реченице става 3. овог члана не примењују се на мере из члана 18. овог споразума. Када улагач државе једне Стране уговорнице поднесе тужбу арбитражи у складу са ставом 3. овог члана, а тужена страна се позове на члан 18. овог споразума, примењују се следеће одредбе:

(а) Тужена страна ће, у року од стодвадесет (120) дана од дана подношења тужбе арбитражи, у складу са овим чланом, поднети писмени захтев *ad hoc* Заједничкој комисији, коју су основале Стране уговорнице, ради заједничког одлучивања да ли је и у којој мери члан 18. овог споразума основа за одбрану захтева. Копију захтева тужена страна ће без одлагања доставити

арбитражи, уколико је конституисана. Поступак по тужби се наставља уколико су испуњени услови из тачке (д) овог става;

(б) *Ad hoc* Заједничка комисија ће бити основана на захтев тужене стране која се позива на члан 18. овог споразума. Заједничка комисија је састављена од владиних представника које именују Стране уговорнице;

(ц) *Ad hoc* Заједничка комисија ће покушати, у доброј вери, да донесе одлуку на начин који је прописан у тачки (а) овог става. Одлука ће без одлагања бити уручена странама у спору и, уколико је основан, арбитражном суду. Одлука је обавезујућа за арбитражни суд.

(д) Ако *ad hoc* Заједничка комисија, у року од деведесет (90) дана од дана пријема писменог захтева тужене стране за доношење одлуке у складу са тачком (а) овог става, не донесе одлуку описану у овој тачци, одлуку ће донети арбитражни суд за питања која су остала нерешена од стране *ad hoc* Заједничке комисије;

(е) Арбитражни поступак из тачке (а) овог става ће бити обустављен до доношења одлуке од стране Заједничке комисије и може се наставити у односу на захтев:

(i) по истеку рока од десет дана од да уручења одлуке Заједничке комисије странама у спору и, уколико је конституисан, арбитражном суду; или

(ii) по истеку рока од десет дана од истека рока од деведесет (90) дана из тачке (д) овог става.

10. Стране у спору се могу договорити о месту одржавања арбитраже на основу арбитражних правила која се примењују у складу са ставом 3. тачка (б) овог члана. Ако се стране у спору не договоре, суд ће одредити место у складу са применљивим арбитражним правилима, с тим да то место буде на територији државе која је чланица Њујоршке конвенције.

11. Страна уговорница не може изјавити у своју одбрану противтужбу или тражити поравнање истицањем да је добила или да ће добити, по основу осигурања или уговора о гаранцији, обештећење или другу накнаду, за цео или део износа настале штете.

12. Арбитражни суд ће у својој одлуци навести законе и чињенице, заједно са разлозима којима се водио при доношењу одлуке, и може, на захтев стране у одлуци обезбедити:

(а) изјаву да је Страна уговорница пропустила да испуни своју обавезу у складу са овим споразумом;

(б) новчану накнаду, која ће обухватати камату од дана када је штета настала до дана исплате;

(ц) у одређеним случајевима, повраћај у натури, обезбеђујући да Страна уговорница може платити новчану накнаду ако повраћај у натури није могућ; и

(д) други облик накнаде, уз сагласност страна у спору.

13. Арбитражна одлука је коначна и обавезујућа за обе стране у спору. Свака Страна уговорнице ће, на територији своје државе, обезбедити извршење арбитражне одлуке, без одлагања.

Примена других одредаба

Члан 14.

Ако национално законодавство неке од Страна уговорница, односно обавезе из међународног права које постоје или могу настати између Страна уговорница у складу са овим Споразумом, садрже одредбе опште или посебне природе, којима се улагањима улагача државе друге Стране уговорнице, даје третман који је повољнији од третмана који се обезбеђује овим споразумом, такве одредбе ће, у мери у којој су повољније, имати предност над овим споразумом.

Примена споразума

Члан 15.

1. Овај споразум ће се примењивати од датума његовог ступања на снагу на улагања на територији државе једне Стране уговорнице извршена у складу са њеним националним законодавством од стране улагача друге Стране уговорнице, а односиће се на улагања извршена пре као и после његовог ступања на снагу.
2. Споразум се неће примењивати на спорове који произилазе из догађаја који су се десили или на потраживања која су настала пре његовог ступања на снагу.

Ускраћивање погодности

Члан 16.

1. Страна уговорница може улагачу државе друге Стране уговорнице, када је то правно лице, и његовом улагању ускратити погодности које пружа овај споразум ако је то правно лице у власништву или је контролисано посредно или непосредно од стране лица из треће земље која није Страна уговорница, а Страна уговорница која ускраћује погодности усвоји и примени мере којима забрањује трансакције са правним или физичким лицем из те треће земље тако да би се давањем погодности из овог споразума прекршила или се не би применила та мера у односу на правно лице или његово улагање.
2. Страна уговорница може улагачу државе друге Стране уговорнице, које је правно лице, и његовом улагању ускратити погодности које пружа овај споразум ако улагач нема претежну пословну активност на територији државе друге Стране уговорнице.

Тумачење Споразума

Члан 17.

Стране уговорнице ће се консултовати и на захтев друге Стране уговорнице дати тумачење у вези са било којом одредбом овог споразума ако између Страна уговорница или између Стране уговорнице и улагача државе друге Стране уговорнице настане спор који се односе на тумачење овог споразума. Тумачење овог споразума, договорено између Страна уговорница, биће обавезујуће за судове из чл. 12. и 13. овог споразума.

Изузеци за финансијске услуге

Члан 18.

1. У вези са применом финансијских услуга на улагања извршена на територији државе Стране уговорнице, овај споразум не спречава ту Страну уговорницу да усвоји или примењује разумне мере предострожности,

укључујући заштиту улагача, депозитара, осигураника или лица којима финансијске институције дугују фидуцијарну обавезу или ради обезбеђивања интегритета и стабилности финансијског система. Ако мере нису у складу са одредбама овог споразума, оне се неће користити као средство за избегавање обавеза и дужности.

2. Овај споразум се не примењује на недискриминаторне мере општег карактера које се односе на монетарну и кредитну политику или политику девизног курса донету од стране надлежних органа државе Стране уговорнице.

3. Изузетно од члана 6. овог споразума, Страна уговорница може, у доброј вери и на праведан и недискриминаторан начин, спречити или ограничити трансфер финансијској институцији за или у корист огранка или лица повезаних са том институцијом или снабдевача, применом мера које се односе на одржавање безбедности, бонитета, поузданости или финансијске одговорности финансијских институција. Ради веће прецизности, овај став не прејудуцира било коју другу одредбу овог споразума који може дозволити Страни уговорници да ограничи трансфер.

4. Ради веће прецизности, одредбе овог споразума неће се тумачити у смислу да спрече Страну уговорницу да усвоји или примени мере које су неопходне да се обезбеди усклађеност са националним законодавством, а које нису у супротности са овим споразумом, укључујући и оне које се односе на спречавање превара и обмана или које се баве последицама неизвршавања уговора о финансијским услугама, уколико мера не представља произвољно или неоправдано дискриминаторно средство између држава где слични услови преовлађују или постоји прикривено ограничење улагања у финансијским институцијама.

Безбедносни изузеци

Члан 19.

Ништа у овом Споразуму неће:

- (а) обавезивати Страну уговорницу да достави или дозволи приступ информацијама ако сматра да би њихово објављивање било супротно са њеним основним интересима безбедности;
- (б) спречавати Страну уговорницу да предузима радње које сматра потребним ради заштите основних интереса безбедности;
 - (i) у вези трговине оружјем, муницијом и ратном опремом, прометом и трансакцијама других роба, материјала, услуга и технологија који се предузимају, посредно или непосредно, ради снабдевања војне или друге безбедносне институције,
 - (ii) предузетих у време рата или у другим ванредним ситуацијама у међународним односима, или
 - (iii) у вези спровођења националне политике или међународних споразума у погледу неширења нуклеарног оружја или других нуклеарно експлозивних направа;
- (ц) спречавати Страну уговорницу да испуњава своје обавезе у складу са Повељом Уједињених нација ради очувања међународног мира и безбедности.

Пореске мере

Члан 20.

1. Овај споразум се не примењује на пореске мере, осим мера наведених у овом члану и члану 5. овог споразума.
2. Члан 5. овог споразума примењује се на све пореске мере, осим ако подносилац захтева, који тврди да пореска мера обухвата експропријацију, поднесе у складу са чл. 12. и 13. овог споразума захтев арбитражи. Захтев арбитражи се може поднети само ако:
 - (а) подносилац захтева, у писаној форми, упути надлежним пореским органима држава Страна уговорница питање да ли пореска мера обухвата експропријацију; и
 - (б) у року од 180 дана од датума упућивања захтева из подтачке а), надлежни порески органи држава Страна уговорница не постигну сагласност о томе да пореска мера не представља експропријацију.
3. За потребе овог члана, „надлежни порески органи” су, за Републику Кореју, Министарство планирања и финансија - Национална пореска управа и за Републику Србију, Министарство финансија - Пореска управа.
4. Овај споразум не утиче на права и обавезе Стране уговорнице које проистичу из пореских конвенција. У случају неслагања између одредби овог споразума и пореске конвенције, предност у примени има пореска конвенција. Да ли постоји неусклађеност између Пореске конвенције између Страна уговорница и овог споразума, утврђују искључиво надлежни органи на основу те конвенције.

Ступање на снагу, трајање и престанак важења Споразума

Члан 21.

1. Споразум ступа на снагу по истеку тридесет (30) дана од дана пријема последњег обавештења којим се Стране уговорнице међусобно обавештавају о испуњењу услова предвиђених њихових националним законодавством неопходних за ступање на снагу овог споразума.
2. Овај споразум се закључује на период од десет (10) година и аутоматски ће наставити да важи на неодређено време, осим ако једна Страна уговорнице писмено не обавести другу Страну уговорницу, најмање годину дана пре истека рока важења споразума, о својој намери да раскине Споразум.
3. У погледу улагања која су извршена пре датума престанка важења споразума, одредбе чл. 1. - 20. овог споразума остају на снази у периоду од пет (5) година од дана престанка важења Споразума.
4. Овај споразум може бити измењен, уз обострану сагласност Страна уговорница. Измене и допуне овог споразума ступају на снагу у складу са истом правном процедуром предвиђеном ставом 1. овог члана. Свака измена овог споразума неће утицати на права или обавезе стечене или настале пре њеног ступања или раскида Споразума.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су доле потписана лица, ваљано овлашћена од својих Влада, потписала овај споразум.

Потписано у два оригинала, у Сеулу, дана 8. септембра 2023.године, сваки на српском, корејском и енглеском језику, с тим што су сви текстови подједнако аутентични. У случају било какве разлике у тумачењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ	ЗА ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ КОРЕЈЕ
----------------------------------	----------------------------------

Анекс I

Експропријација

Стране уговорнице потврђују свој заједнички став да:

1. поступак или низ поступака Стране уговорнице не представља експропријацију осим ако се њима не угрожавају материјална и нематеријална права улагања.
2. Члан 5. овог споразума односи се на две ситуације. Прва је непосредна експропријација, када је улагање национализовано или на други начин непосредно експроприсано кроз формални пренос права својине или трајне заплене.
3. Друга ситуација на коју се односи члан 5. овог споразума је посредна експропријација, када поступак или низ поступака Стране уговорнице има једнако дејство као директна експропријација без формалног преноса права својине или трајне заплене.

(а) Утврђивање да ли поступак или низ поступака Стране уговорнице у конкретном случају представља посредну експропријацију, врши се од случаја до случаја, на чињеницама заснованој истрази, која поред осталих елемената обухвата и:

- (i) економски утицај државних мера, иако сама чињеница да поступак или низ поступака једне Стране уговорнице има, сама по себи, супротан ефекат на економску вредност улагања не значи да је посредна експропријација извршена,
- (ii) обим у којој поступак или низ поступака утиче на различита, разумна очекивања у односу на улагања. Ради веће прецизности, да ли су очекивања улагача у погледу очекиваних резултата улагања разумна или не зависе делом и од природе и обима владиних регулатива у релевантном сектору, и
- (iii) природу поступка или низа поступака владе, укључујући њихову циљ и садржину. Релевантна разматрања могу обухватати и чињеницу да ли поступак државе намеће већи терет појединачном улагачу или улагању од очекиваног, поднетог у јавном интересу.

(б) Изузетно, када је активност или низ активности озбиљна или несразмерна у односу на њену намену или дејство, недискриминаторна мера Стране уговорнице, која је прописана и примењена да би се заштитили легитимни јавни интереси, као што су здравље, безбедност, животна средина и стабилизација цена некретнина, не представља посредну експропријацију. Ради веће прецизности, листа „легитимних јавних интереса”, није коначна.

4. Појам посредне експропријације није намењен оспоравању владиних мера, усвојених у вршењу легитимних циљева Стране уговорнице, која би иначе била у супротности са другим одредбама овог споразума.

Анекс II

Опорезивање и експропријација

Утврђивање да ли пореска мера у конкретној ситуацији представља експропријацију врши се од случаја до случаја, на чињеницама заснованој истрази, која узима у обзир све релевантне елементе у вези улагања, укључујући и елементе садржане у Анексу I овог споразума као и чињеницу да:

(а) наметање пореске обавезе не представља експропријацију. Увођење или наметање нове пореске мере у више од једне области у погледу улагања не представља експропријацију;

(б) пореска мера, која је у складу са међународно признатим принципима пореске политике и праксе, не би требало да представља експропријацију. Нарочито, пореске мере, које имају за циљ спречавање избегавања плаћања пореза или утају пореза, не представљају експропријацију;

(ц) пореска мера која се примењује на недискриминационој основи, за разлику од пореских мера које су усмерене на улагаче одређене националности или према одређеним пореским обвезницима, не представљају експропријацију; и

(д) општа пореска мера не представља експропријацију ако је важила у моменту улагања и била јавно доступна.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, којом је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Развијањем темељних и дубинских односа са Републиком Корејом Република Србија показала је посвећеност отвореној и транспарентној политици поштовања, пријатељства и партнерства са овом државом, а све у циљу бржег економског развоја Републике Србије. Одлука Републике Србије да закључи предметни споразум заснована је управо на значају унапређења економских односа са Републиком Корејом за целокупан привредни развој земље.

Република Кореја представља један од важних стратешких партнера Републике Србије како на економском, тако и на политичком пољу, а такође је један од важних инвеститора Републике Србије.

Основ за преговоре ради закључења Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања, представљао је текст који је усаглашен током прве рунде разговора одржане децембра месеца 2018. године у Београду, допуњен одређеним додатним сугестијама и предлозима које су две стране у међувремену размениле електронским путем.

Дана 25. и 26. априла 2023. године, одржана је друга рунда преговора ради закључења Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања.

Током преговора посебно су разматрана питања која се пре свега, односе на дефинисање појма „улагање“, дефинисање појма „улагач“, дефинисање питања „третмана улагања“, питања „трансфера“ новчаних износа која се односе на улагања Страна уговорница, питања решавања спорова између Стране уговорнице и улагача друге Стране уговорнице, питања примене Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о узајамном подстицању и заштити улагања, као и питања ступања на снагу, трајања и престанка важења Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о узајамном подстицању и заштити улагања.

Такође, Анексом 1 и Анексом 2 који су саставни део наведеног споразума, додатно су разјашњени појмови директне и индиректне (посредне) експропријације и примена пореских мера у функцији пореске политике.

С тим у вези, дана 8. септембра 2023. године у Сеулу, Република Кореја, потписан је Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о узајамном подстицању и заштити улагања.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. потврђује се да је Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања, потписан у Сеулу, Република Кореја 8. септембра 2023. године, у оригиналу на српском, корејском и енглеском језику;

Чланом 2. утврђује се текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања у оригиналу на српском језику;

Чланом 3. утврђено је ступање на снагу Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ПРОПИСА

За спровођење овог закона нису потребна средства из буџета Републике Србије.

V. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

Уз Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Кореје о подстицању и заштити улагања, није потребно доставити Извештај о спроведеној анализи ефеката с обзиром на то да доношење овог закона представља испуњавање обавезе потврђивања међународних споразума, у складу са чланом 49. став 1. тачка 4) Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика.